

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออัตราค่าจ้างแรงงาน

การศึกษาและวิเคราะห์สภาพการทำงานและ โครงสร้างสวัสดิการที่โรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ จัดให้แก่คนงานเป็นการวิเคราะห์แบบพรรณนา โดยการเสนอโครงสร้างที่เป็นปัจจุบัน สำหรับการ ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออัตราค่าจ้างของแรงงานไร้ฝีมือ จะใช้สมการ Multiple Regression มา วิเคราะห์ โดยการศึกษาครั้งนี้ ผู้ทำการศึกษาคาดว่า ตัวแปรที่จะมีผลกระทบต่ออัตราค่าจ้างของแรงงาน ไร้ฝีมือในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่

1. ขนาดของการจ้างงาน (X_1) ถ้าสถานประกอบการที่มีคนงานจำนวนมาก มีอำนาจต่อรองค่า จ้างกับนายจ้างได้มากกว่าสถานประกอบการที่มีคนงานจำนวนน้อย นอกจากนี้การหลีกเลี่ยงระเบียบ ทางราชการทำได้ยากกว่า จึงทำให้ค่าจ้างสำหรับสถานประกอบการที่มีคนงานจำนวนมาก จะมีแนว โน้มสูงกว่าสถานประกอบการที่มีคนงานจำนวนน้อย นั่นคือ ขนาดของการจ้างงาน จะแปรผัน ไปในทิศ ทางเดียวกับอัตราค่าจ้างแรงงาน

2. เพศของคนงาน (X_2) ถ้าเป็นแรงงานเด็ก ผู้หญิง หรือวัยรุ่น โดยทั่วไปคนส่วนใหญ่เข้าใจ กันว่า น่าจะมีประสิทธิภาพในการผลิตต่ำกว่าแรงงานชายที่มีสภาพร่างกายที่แข็งแรงกว่า ดังนั้น ตาม ทฤษฎีผลิตภาพเพิ่ม นายจ้างจะต้องจ่ายค่าจ้างแรงงานชายในอัตราที่สูงกว่าแรงงานหญิง

3. อายุคนงาน (X_3) อายุคนงานแสดงถึงประสิทธิภาพในการทำงานของแรงงานนั้น ซึ่งต้อง อาศัยระยะเวลาในการสะสมตามทฤษฎีทุนมนุษย์ ซึ่งคนงานที่เป็นผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้นำครอบครัว จะต้องทำงานเพื่อนำรายได้มาใช้จ่ายในครอบครัวของตน จึงมีความอดทนและความรับผิดชอบสูง กว่าคนงานหนุ่มสาว ดังนั้น จึงคาดว่า อายุคนงานน่าจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตราค่าจ้าง แรงงาน

4. อายุการทำงาน (X_4) คุณภาพของแรงงานที่ต้องอาศัยระยะเวลาและได้รับการขึ้นเงินเดือน สะสมตามทฤษฎีทุนมนุษย์ เพื่อที่จะทำให้แรงงานนั้นมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น ซึ่งคนงานที่ ทำงานอยู่กับนายจ้างเป็นเวลานาน ทำให้เกิดความชำนาญงานเฉพาะด้าน ซึ่งเกิดจากการส่งเสริมและฝึก

อบรมของนายจ้าง จึงคาดว่าอายุการทำงานของคนงานน่าจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตราค่าจ้าง

5. จำนวนคนต่างด้าว (X_5) คนงานไทยมีความรู้และเข้าใจภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี และค่านิยมของสังคมไทยมากกว่าแรงงานต่างด้าว อีกทั้งแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่อพยพเข้ามาในประเทศไทยโดยผิดกฎหมาย ทำให้นายจ้างส่วนใหญ่คิดว่าระยะเวลาการทำงานคงเป็นแค่ช่วงสั้นๆ และส่วนใหญ่แรงงานต่างด้าวมักจะพักอาศัยตามสถานที่ทำงานนั้น ๆ โดยยอมรับค่าจ้างที่น้อยกว่าที่เขาควรจะได้รับ เพื่อความอยู่รอดของแรงงานต่างด้าวเอง ดังนั้น จำนวนของคนต่างด้าวจะมีความสัมพันธ์เชิงผกผันกับอัตราค่าจ้างแรงงาน นั่นคือ สถานประกอบการใดที่มีแรงงานต่างด้าวมาก มักจะจ่ายค่าจ้างในอัตราต่ำกว่าสถานประกอบการที่มีแรงงานต่างด้าวน้อย

6. ความเสี่ยงในการเกิดอันตรายของกิจการ (X_6) กิจการก่อสร้างเป็นกิจการที่มีความเสี่ยงสูงเนื่องจากลักษณะของงานเป็นงานที่มีการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องใช้ความระมัดระวังมาก และลักษณะงานส่วนใหญ่ต้องปีนขึ้นไปบนอาคารก่อสร้าง ทำให้เกิดการประสบอันตราย เจ็บ ทูพพลภาพ หรือตาย เนื่องจากการทำงานได้ง่ายกว่ากิจการการผลิตอาหารสำเร็จรูปที่มีลักษณะของงานที่มีความเสี่ยงต่ำ ดังนั้น จึงคาดว่ากิจการที่มีความเสี่ยงสูงจะจ่ายค่าจ้างสูงกว่ากิจการที่มีความเสี่ยงต่ำ

7. มูลค่าผลประโยชน์พิเศษที่นายจ้างจัดให้แก่คนงาน (X_7) ซึ่งถือว่าเป็นต้นทุนอย่างหนึ่งของนายจ้าง ดังนั้นนายจ้างในฐานะผู้ประกอบการ กิจการต้องมีกำไรสูงสุด จำเป็นต้องลดค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน ซึ่งมูลค่าผลประโยชน์ที่นายจ้างจัดให้แก่คนงาน ได้แก่ อาหาร ที่พักอาศัย รถรับส่ง เงินช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วยไม่เนื่องจากการทำงาน เครื่องแบบทำงาน เงินโบนัสหรือผลประโยชน์อื่น ๆ เป็นต้น ซึ่งนายจ้างส่วนใหญ่คิดว่ามูลค่าผลประโยชน์พิเศษที่นายจ้างจัดให้แก่คนงานนี้ เป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้าง ทำให้คนงานเหล่านี้ได้รับค่าจ้างที่เป็นตัวเงินน้อยลง ดังนั้น มูลค่าผลประโยชน์พิเศษที่นายจ้างจัดให้แก่คนงาน น่าจะมีความสัมพันธ์ในเชิงผกผันกับอัตราค่าจ้างแรงงาน

สำหรับการศึกษาค้างนี้ ได้เลือกตัวแปรที่สำคัญ ดังแสดงไว้ในแบบจำลอง ต่อไปนี้

แบบจำลอง

$$Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + E$$

โดยที่

Y = อัตราค่าจ้างแรงงาน เป็นตัวแปรตามได้มาจากราคาจ้างเฉลี่ยต่อเดือน โดยคำนวณจากค่าจ้างที่เป็นตัวเงินไม่นับรวมรายได้ที่เป็นสวัสดิการทั้งหมดต่อเดือนหารด้วยจำนวนคนงานทั้งหมด

X_1 = ขนาดของการจ้างงานคือ จำนวนคนงานทั้งหมดในแต่ละโรงงาน

X_2 = เพศของคนงาน คำนวณจากสัดส่วนระหว่างเพศชายต่อเพศหญิงของโรงงานแต่ละแห่ง ถ้าสัดส่วนของเพศชายต่อเพศหญิง มากกว่า 1 ถือว่าโรงงานแห่งนั้นเป็นตัวแทนโรงงานที่มีเพศชายมาก แต่ถ้าสัดส่วนระหว่างเพศชายต่อเพศหญิงน้อยกว่า 1 ถือว่าโรงงานนั้นเป็นตัวแทนโรงงานที่มีเพศหญิงมาก

X_3 = อายุคนงาน ได้แบ่งระดับอายุคนงาน ออกเป็น 6 ช่วง ได้แก่ (1) คนงานอายุต่ำกว่า 13 ปี (2) คนงานอายุ 13-20 ปี (3) คนงานอายุ 21-30 ปี (4) คนงานอายุ 31-40 ปี (5) คนงานอายุ 41-60 ปี และ (6) คนงานอายุมากกว่า 60 ปี โดยอายุของคนงาน คำนวณโดยอายุเฉลี่ย วิธีมัชฌิมเลขคณิต

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^K f_i x_i}{n}$$

X = จุดกลางของอายุแต่ละช่วง

K = จำนวนช่วงอายุคนงาน

f = จำนวนคนงานในแต่ละช่วง

X_4 = อายุการทำงาน ได้แบ่งอายุการทำงานของคนงานออกเป็น 4 ช่วง ได้แก่ (1) อายุการทำงานต่ำกว่า 1 ปี (2) อายุการทำงาน 1-3 ปี (3) อายุการทำงาน 4-6 ปี และ (4) อายุการทำงานมากกว่า 7 ปี โดยอายุการทำงาน คำนวณโดยอายุการทำงานเฉลี่ย วิธีมัชฌิมเลขคณิต

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^K f_i x_i}{n}$$

X = จุดกลางของอายุแต่ละช่วง

K = จำนวนช่วงอายุคนงาน

f = จำนวนคนงานในแต่ละช่วง

X₅ = จำนวนคนต่างด้าวในแต่ละโรงงาน

X₆ = ความเสี่ยงในการเกิดอันตรายของกิจการ คำนวณจากสัดส่วนระหว่าง จำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและเงินทดแทนจากการขาดรายได้ต่อจำนวนคนงานทั้งหมด

X₇ = มูลค่าผลประโยชน์พิเศษที่นายจ้างจัดให้แก่คนงาน คำนวณจากมูลค่าผลประโยชน์พิเศษที่นายจ้างจัดให้แก่คนงานต่อจำนวนคนงานทั้งหมดของแต่ละแห่ง

ตารางที่ 5.1 สัมประสิทธิ์ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อค่าจ้างแรงงานไร้ฝีมือในจังหวัดเชียงใหม่

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่า SE	ค่า T	ค่า Sig.T
ขนาดของการจ้างงาน	6.020	2.175	2.768	0.007
เพศคนงาน	151.139	48.901	3.091	0.003
อายุคนงาน	31.075	29.256	1.084	0.281
อายุการทำงาน	144.930	76.737	1.889	0.062
จำนวนของคนต่างด้าว	-9.029	11.393	-0.792	0.430
ความเสี่ยงในการเกิดอันตรายของกิจการ	1.461	0.018	0.819	0.415
มูลค่าผลประโยชน์พิเศษที่นายจ้างจัดให้แก่คนงาน	-6.310	0.005	-1.385	0.169

Multiple R	0.292
R Square	0.540
Adjusted R Square	0.238
Standard Error	1021.102
F	5.423
Sig F	0.000

จากตารางที่ 5.1 สามารถพิจารณาตัวแปรอิสระที่ละตัวว่าอยู่ระดับใดและทิศทางใด ได้ดังนี้
ขนาดการจ้างงาน (X_1) ผลการศึกษาพบว่าขนาดของการจ้างมีผลกระทบต่ออัตราจ้างแรงงาน โดยมีค่า $T = 2.768$ และค่า $Sig T = 0.007$ ถือว่าเป็นตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบในเชิงบวก ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับสมมติฐานที่คาดหวังไว้ นั่นคือ อัตราค่าจ้างแรงงานของสถานประกอบการที่มีคนงานจำนวนมากจะสูงกว่าสถานประกอบการที่มีคนงานจำนวนน้อย

เพศคนงาน (X_2) ผลการศึกษาพบว่า เพศคนงานมีผลต่ออัตราค่าจ้าง โดยมีค่า $T = 3.091$ และค่า $Sig T = 0.003$ ถือว่าเป็นตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบในเชิงบวก ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับสมมติฐานที่คาดหวังไว้ นั่นคือ อัตราค่าจ้างแรงงานของโรงงานที่มีคนงานชายมากจะสูงกว่าอัตราค่าจ้างแรงงานของโรงงานที่มีคนงานหญิงมาก

อายุคนงาน (X_3) ผลการศึกษาพบว่า อายุคนงานมีผลต่ออัตราค่าจ้างแรงงาน โดยมีค่า $T = 1.084$ และค่า $Sig T = 0.281$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เป็นตัวแปรที่มีผลกระทบในเชิงบวก ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับสมมติฐานที่คาดหวังไว้ นั่นคืออัตราค่าจ้างแรงงานของโรงงานที่มีคนงานที่มีอายุมาก จะสูงกว่าอัตราค่าจ้างแรงงานของโรงงานที่มีคนงานอายุน้อย

อายุการทำงาน (X_4) ผลการศึกษาพบว่า อายุการทำงานมีผลต่ออัตราค่าจ้างแรงงาน โดยมีค่า $T = 1.889$ และ ค่า $Sig T = 0.062$ เป็นตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ถือว่าเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบในเชิงบวก ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับสมมติฐานที่คาดหวังไว้ นั่นคือ อัตราค่าจ้างแรงงานของโรงงานที่มีคนงานอายุการทำงานมาก จะสูงกว่าอัตราค่าจ้างแรงงานของโรงงานที่มีคนงานอายุการทำงานน้อย

จำนวนคนต่างด้าว (X_5) ผลการศึกษาพบว่า จำนวนคนต่างด้าวมมีผลต่ออัตราค่าจ้างแรงงาน โดยไม่มีผลกระทบในเชิงลบ โดยมีค่า $T = -0.792$ และค่า $Sig T = 0.430$ เป็นตัวแปรที่ไม่มีความสำคัญทางสถิติ

แต่เป็นตัวแปรที่มีผลกระทบในเชิงลบ ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับสมมติฐานที่คาดหวัง นั่นคือ โรงงานที่มีคนต่างด้าวมาก จะจ่ายค่าจ้างต่ำกว่าโรงงานที่มีคนต่างด้าวน้อย

ความเสี่ยงในการเกิดอันตรายของกิจการ (X_6) ผลการศึกษาพบว่า ความเสี่ยงในการเกิดอันตรายของกิจการ มีผลกระทบต่ออัตราค่าจ้างแรงงาน โดยมีค่า $T = 0.819$ และค่า $\text{Sig } T = 0.415$ เป็นตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เป็นตัวแปรที่มีผลกระทบในเชิงบวก ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับสมมติฐานที่คาดหวังไว้ นั่นคือ โรงงานอุตสาหกรรมบริการก่อสร้างมีความเสี่ยงสูง จะจ่ายค่าจ้างสูงกว่าโรงงานอุตสาหกรรมการผลิตอาหารสำเร็จรูป ซึ่งมีความเสี่ยงน้อยกว่า

มูลค่าผลประโยชน์พิเศษที่นายจ้างจัดให้แก่คนงาน (X_7) ผลการศึกษาพบว่า มูลค่าผลประโยชน์พิเศษที่นายจ้างจัดให้คนงาน มีผลกระทบต่ออัตราค่าจ้างแรงงาน โดยมีค่า $T = -1.385$ และค่า $\text{Sig } T = 0.169$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เป็นตัวแปรที่มีผลกระทบในเชิงลบ ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับสมมติฐานที่คาดหวังไว้ นั่นคือ โรงงานที่นายจ้างจัดผลประโยชน์พิเศษต่างๆ ไว้ให้มาก จะจ่ายค่าจ้างต่ำกว่าโรงงานที่นายจ้างจัดผลประโยชน์พิเศษไว้ให้น้อย